

Fecunditat ampliada (I)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Després d'un garbuix de temes en aquest començament de curs, reprenc el meu comentari a la carta del papa Francesc, *Amoris Laetitia*. Reprenc la fi del capítol V i us comento la valoració que el Papa fa de l'acolliment i l'adopció al darrer apartat, titulat *Fecunditat Ampliada* (AL 178-180).

Dos fets recents m'impulsen a fixar la mirada en aquest contingut: El 19 d'octubre passat vaig participar a la IV Jornada Tècnica de Prevenció i d'Atenció a Adolescents en Risc organitzada per Amalgama 7, dedicada a "L'adopció: factor de protecció o factor de risc?... 18 anys després!"; la vigília del Domund –el diumenge passat– vaig mirar el vídeo promocional de la campanya d'enguany que fa un reconeixement especial als pares que adopten infants de països en subdesenvolupament.

Aquesta jornada fou molt enriquidora per a conèixer més a fons la magnitud de l'acolliment i l'adopció al nostre país i per descobrir les històries d'amor i d'esforç de molts pares. Molts sabeu que el tema em toca molt de prop i segur que gairebé tothom té un parent o un amic més o menys proper en aquesta situació. Vaig veure amb colors allò que el Papa afirma a AL 179: "L'adopció és un camí per a realitzar la maternitat i la paternitat d'una manera molt generosa, i vull encoratjar els qui no poden tenir fills a ser magnànims i obrir el seu amor matrimonial per a rebre els qui estan privats d'un adient context familiar".

A finals dels anys 90, l'adopció fou un fenomen que va créixer molt al nostre país. Fou llavors que la Generalitat creà l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció (ICAA). Això ha suposat que en els darrers 20 anys s'hagin acollit o adoptat 16.000 infants a Catalunya, la majoria procedents d'altres països, amb un auge enorme durant la primera dècada

d'aquest segle. Fa tres anys, Televisió de Catalunya, en el programa "Sense ficció", conscients que el primer gran grup arribava a la majoria d'edat, va produir i projectar el documental "Adopcions 18 anys després", analitzant l'experiència d'aquesta primera generació de joves adoptats.

Tenint present que durant la crisi han disminuït molt les adopcions, en aquest moment, la gran majoria d'adoptats són adolescents. Els pares d'aquests nois i noies saben, en primer lloc, que "mai es penediran d'haver estat generosos" perquè "adoptar és l'acte d'amor de regalar una família a qui no en té" (AL 179). Saben, però, també, que, si educar els fills sempre és una tasca difícil, sovint s'agreuja en el cas dels fills adoptats, especialment en l'adolescència. De fet, així ho constata l'estudi que es va presentar en aquella jornada i ho varen il·lustrar nombrosos especialistes i un bon grup de pares que hi varen intervenir.

Perquè tots valoreu la magnitud del que diu el Papa i, per tant, compregueu el gran treball que els pares adoptants intenten fer amb els seus fills us convido a visionar el documental "Adopcions 18 anys després". Després, per a homenatjar-los, mireu també el bonic vídeo promocional del Domund d'enguany "Super héroes". Ambdós els trobareu fàcilment per internet o a la pàgina web del bisbat, junt amb les pàgines del Papa sobre aquest tema.

